

بررسی وضعیت توسعه یافتگی بدمینتون در ایران

محمدصادق وقار^۱، رحیم رضانی نژاد^۲، مینا ملائی^۳، سیدبهداد زکی زاده^۴

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه گیلان*
۲. استاد مدیریت ورزشی، دانشگاه گیلان
۳. استادیار مدیریت ورزشی، دانشگاه گیلان
۴. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۶/۱۹

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۲/۰۱

چکیده

از آنجایی که برنامه ریزی برای توسعه رشته های ورزشی نیازمند آگاهی و تحلیل درست از وضعیت موجود آنها است، این پژوهش به بررسی وضعیت توسعه بدمینتون در استان های کشور پرداخته است. این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی، از لحاظ هدف، کاربردی و از نظر روش جمع آوری داده ها، میدانی بود. جامعه آماری هیئت های بدمینتون استان های کشور بودند. نمونه آماری به صورت نمونه گیری تمام شمار انتخاب شد. ابزار پژوهش پرسش نامه ای پژوهشگر ساخته شامل چهار منظر منابع انسانی، ساختار و تشکیلات، رویداد و باشگاه داری و زیرساخت و امکانات بود. روایی محتوایی پرسش نامه به تأیید ۱۳ متخصص رسید. برای تحلیل داده ها از روش های توصیفی، رتبه بندی و سطح بندی در محیط نرم افزارهای اکسل، اس.پی.اس.اس و جی.آی.اس استفاده شد. یافته ها نشان داد که عوامل زیرساخت و امکانات، رویداد و باشگاه داری، منابع انسانی، ساختار و تشکیلات، به ترتیب بیشترین تأثیر را بر توسعه بدمینتون استان ها داشتند. از لحاظ توسعه یافتگی، کمتر از هفت درصد از استان ها در سطح یک یا توسعه یافته، حدود ۱۵ درصد در سطح دو یا کمتر توسعه یافته و حدود ۷۸ درصد در سطح سه یا توسعه نیافته ارزیابی شدند. براساس یافته ها ضرورت دارد که راهبردهای آینده فدراسیون مبتنی بر توسعه متوازن و کاهش نابرابری باشند. برای دستیابی به توازن توصیه می شود که ابعاد توسعه این رشته با توجه به اهمیت شان، برای برنامه ریزی منطقه ای به ترتیب مورد توجه قرار گیرند.

واژگان کلیدی: توسعه ورزش، شاخص های توسعه، وضع موجود، رشته بدمینتون، هیئت های استانی

مقدمه

در مبانی مطالعات ورزشی، امروزه علاوه بر توسعه ورزش، بر استفاده از ورزش به عنوان یک راهبرد^۱ برای توسعه تأکید شده است (دانکیو و دالاری^۲، ۲۰۱۵). در دهه گذشته، ورزش برای توسعه^۳، به سرعت توسط پژوهشگران به یک منطقه مشروع نظری تبدیل شده است که در آن به مطالعه پیامدهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و منافع احتمالی و منحصربه فرد ورزش برای توسعه جوامع محروم و کشورهای در حال توسعه پرداخته می شود (دارنل و های هورست^۴، ۲۰۱۱)؛ از این رو، ورزش برای توسعه، ابتدا به اقدام دیگری نیاز دارد که آن توسعه ورزش^۵ است. توسعه ورزش از ابعاد توسعه کشورها محسوب می شود که با ابعاد مهم دیگری مانند توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مرتبط است. توسعه ورزش فرایندی است که به موجب آن فرصت ها، فرایندها، سیستم ها و ساختارها به گونه ای باید ایجاد شوند تا افراد جامعه بتوانند در همه گروه ها در ورزش و تفریح ها شرکت کنند و عملکرد خود را به سطح مورد نظرشان ارتقا دهند (گوهر رستمی، کوزه چیان، امیری و هنری، ۲۰۱۳). توسعه ورزش در سطح کلان به توسعه رشته های ورزشی وابسته است و نیازمند توجه به ابعاد مختلفی است که عوامل زیادی در سطوح کلان و خرد نیز بر اشاعه و ترویج آن تأثیر می گذارند. در ایران و بعد از انقلاب اسلامی، با گذشت زمان، نقش مردم در عرصه مدیریت ورزش؛ یعنی سیاست گذاری و برنامه ریزی کاهش یافت و همین مسئله نیز به حاکمیت نگرش دولتی در عرصه تربیت بدنی و ورزش انجامید (امیری، نیری، صفری و دلیری راغب، ۲۰۱۳). بر اساس همین نگرش دولتی، سازمان های ورزشی هنگام تدوین برنامه های بلندمدت خود نمی توانند به برنامه ها و سیاست های بالادستی خود بی توجه باشند (مایک^۶، ۲۰۰۱). سیاست های ورزشی کشور، ساختارها و رویه های سازمان های ورزشی، برنامه ها و راهبردهای استانی ورزش، سیستم استعدادیابی، میزان توسعه ورزش آموزشی و غیره را در همه استان ها در برمی گیرد که می توانند از عوامل توسعه ورزش قهرمانی محسوب شوند؛ بنابراین، شرایط و زمینه های زیادی وجود دارند که می توانند بر توسعه یافتگی ورزش اثرگذار باشند؛ اما اطلاعات دقیقی در این زمینه برای توسعه ورزش (ملایی کوهی، ۲۰۱۴) و رشته های ورزشی مختلف در کشور وجود ندارد.

-
1. Strategy
 2. Dongkyu & Dallaire
 3. Sport for Development (SFD)
 4. Darnell & Hayhurst
 5. Sport Development (SD)
 6. Mike

برخی از پژوهش‌های توسعه ورزش بر ابعاد خاصی از توسعه کل ورزش در یک کشور متمرکز شده‌اند. عوامل مختلفی بر توسعه ورزش اثر می‌گذارند و یکی از مهم‌ترین عوامل توسعه و پیشرفت، توجه به سرمایه انسانی است (مهرابیان، ۲۰۱۰)؛ برای مثال، مظفری، الهی، عباسی، احدپور و رضایی (۲۰۱۲) در پژوهش خود، اجرای نظام جامع جذب و بهسازی نیروی انسانی متخصص در عرصه‌های مختلف ورزش قهرمانی را به‌عنوان یک شاخص بررسی کردند. ویدال^۱ (۲۰۱۰) با مطالعه راهبردهای توسعه استانی و قطب‌بندی ورزش‌ها در چین، نشان داد که منابع سازمانی^۲، رهبری قوی^۳ و راهبرد ملی^۴ به‌صورت منابع نامشهود بر موفقیت و توسعه ورزشی تأثیرگذارند. منظمی، آلام و شتاب بوشهری (۲۰۱۱) نشان دادند که عوامل مالی و امکاناتی، انسانی و تخصصی، ساختاری و مدیریتی و نیز فرهنگی و اجتماعی، به‌ترتیب اولویت در توسعه ورزش هستند. اخیراً، موفقیت در میدان‌های بین‌المللی ورزشی به‌دلیل ایجاد حس غرور ملی، ظرفیت سوددهی اقتصادی از طریق میزبانی رویدادهای مختلف و همچنین، کاربرد دیپلماتیک کلی آن ارزش‌های مختلفی یافته است (گرین و هولیان، ۲۰۰۷). صادقی آرانی و میرغفوری (۲۰۰۸) تعداد میزبانی مسابقات ورزشی را به‌عنوان یک شاخص برای توسعه یافتگی ورزش در استان‌های ایران بررسی کردند. علیزاده و تجاری (۲۰۰۶) نیز اهمیت افزایش بهره‌وری اماکن، تأسیسات و تجهیزات ورزشی را به‌عنوان یکی از محورهای توسعه ورزش پرورشی و قهرمانی بررسی کرده‌اند. مظفری و همکاران (۲۰۱۲) تدوین نظام استانداردسازی اماکن و فضاهای ورزشی کشور را به‌عنوان یکی از راهبردهای توسعه نظام ورزش قهرمانی کشور مطرح کردند؛ بنابراین، درحال حاضر، بهترین و معقول‌ترین راه برای افزایش سرانه ورزشی افزایش ظرفیت‌های موجود از طریق بهره‌ورکردن این اماکن و تأسیسات ورزشی است (فروغی‌پور، صابونچی و تیپ، ۲۰۱۰) که از محورهای بنیادی توسعه و کسب موفقیت در ورزش است (رمضانی‌نژاد، هژبری، عیدی، ریحانی و عسگری، ۲۰۱۵)؛ البته پژوهش‌های کمی درمورد وضعیت قهرمانی برخی رشته‌ها مانند بسکتبال، ژیمناستیک، کشتی، تکواندو و والیبال در سطح کشور و عمدتاً با رویکرد برنامه‌ریزی راهبردی و با استفاده از روش قوت، ضعف، فرصت، تهدید^۵ انجام شده‌اند که درهمین رابطه، فراهانی و عبدوی (۲۰۰۶)، قاسمی، مظفری و امیرتاش (۲۰۰۶)، گودرزی و هنری (۲۰۰۷)، خبیری، معماری و ژاله (۲۰۱۲)، کشتی‌دار، طالب‌پور و

-
1. Vidal
 2. Organizational Resources
 3. Strong Leadership
 4. National Strategy
 5. Green & Houlihan
 6. SWOT: Strength, Weakness, Opportunity, Threat

شیرمهنجی (۲۰۱۳)، مظفری و همکاران (۲۰۱۳)، بدری آذرین، طالبیانیا و سلمانی (۲۰۱۴)، امیری و همکاران (۲۰۱۳) و کشاورز، فراهانی و دانشمندی (۲۰۱۴) تدوین راهبردهای توسعه ورزش کشور را در رشته‌های مختلف بررسی کرده‌اند (به نقل از ملایی کوهی، ۲۰۱۴). در زمینه توسعه به‌طور خاص و مرتبط با پژوهش حاضر، صادقی آرانی و میرغفوری (۲۰۰۸) با استفاده از ۲۰ شاخص توسعه‌یافتگی ورزش را در استان‌های ایران بررسی کردند و ملایی کوهی (۲۰۱۴) نیز عوامل مؤثر در توسعه ورزش قهرمانی استان‌های ایران را بررسی کرد؛ اما با وجود اهمیت رشته بدمینتون، پژوهش‌های اندکی در این رشته عمدتاً در زمینه‌های فیزیولوژی و رفتار حرکتی انجام شده‌اند. اسدیپور (۲۰۰۱) تأثیر فعالیت ورزشی بدمینتون بر ویژگی‌های شخصیتی دانش‌آموزان پسر را بررسی کرد. فرخی (۲۰۰۸) به تعیین وضع موجود و تدوین شاخص‌های استعدادیابی رشته بدمینتون پرداخت. کامیاب (۲۰۰۹) نیمرخ فیزیولوژیک و روان‌شناختی بدمینتون‌بازان نخبه ایران را به‌چالش کشید (به نقل از باقری، ۲۰۱۳) و سرانجام باقری (۲۰۱۳) برنامه راهبردی فدراسیون بدمینتون جمهوری اسلامی ایران را طراحی کرد.

با وجود این پژوهش‌ها در سطوح کلان و ملی، برنامه‌ریزی منطقه‌ای با هدف توسعه و کاهش نابرابری‌های بین مناطق، از دغدغه‌های اصلی کشورهای در حال توسعه محسوب می‌شود (ملکی و شیخی، ۲۰۰۹). با توجه به اینکه هدف از توسعه متوازن و متعادل ایجاد بهترین شرایط و امکانات برای توسعه همه مناطق کشور است، در برنامه‌ریزی منطقه‌ای و استانی، شناسایی جایگاه توسعه‌یافتگی مناطق و استان‌ها نسبت به یکدیگر بسیار ضروری است (صادقی آرانی و میرغفوری، ۲۰۰۸). به‌عبارت‌دیگر، شناخت و تحلیل وضعیت استان‌ها و مناطق کشور در عرصه‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، جغرافیایی و محیطی، نخستین گام در فرایند توسعه متوازن و منطقه‌ای است. با وجود انجام پژوهش‌های مهم دربارهٔ هر یک از ابعاد و عوامل توسعه ورزش قهرمانی، به‌نظر می‌رسد که بررسی آمایش سرزمینی در پژوهش‌های مربوط به توسعه، گام اولیه و مهمی است که در پژوهش‌های ذکر شده نادیده گرفته شده است؛ زیرا، بدون در دسترس بودن آمار و اطلاعات مستند و تحلیل درست این مستندات، بررسی تمامی ابعاد و جوانب توسعه به‌صورت هم‌زمان امکان‌پذیر نیست. افزون‌براین، بهتر است به‌جای بررسی وضعیت توسعه‌یافتگی کل ورزش کشور و با توجه به اینکه هر یک از رشته‌های ورزشی شرایط و پراکندگی خاصی در کشور دارند، موضوع توسعه آن‌ها نیز به‌طور اختصاصی انجام گیرد. همچنین، در بیشتر پژوهش‌ها، از نقش مهم هیئت‌های ورزشی استان‌ها به‌عنوان اهرم اجرایی فدراسیون‌های ورزشی غفلت شده است (رضانی‌نژاد و همکاران، ۲۰۱۵)؛ بنابراین، اطلاع از وضع موجود ابعاد توسعه‌یافتگی بدمینتون در استان‌های ایران، به‌آگاهی و برنامه‌ریزی بهتر برای توسعه و پیشرفت هرچه‌بیشتر این رشته در کشور کمک خواهد کرد تا بتوان در عمل با توجه به اولویت‌های تعیین‌شده، بر محورهای اصلی این رشته در هر استان متمرکز شد.

براین اساس، اولین هدف این مطالعه، شناسایی ابعاد و شاخص‌های تأثیرگذار بر تعیین میزان توسعه‌یافتگی استان‌های کشور در رشته بدمینتون است؛ از این رو، سؤال اساسی پژوهش این است که چه ابعاد و شاخص‌هایی را می‌توان برای اندازه‌گیری توسعه‌یافتگی این رشته تعیین کرد و هریک از استان‌های کشور از نظر توسعه‌یافتگی در ابعاد مختلف در چه وضعیتی قرار دارند؟ همچنین، تعیین ضرایب اثرگذاری نسبی هر کدام از این ابعاد از اهمیت زیادی در توسعه این رشته برخوردار است. با توجه به مبانی نظری و مرور پیشینه، سطح توسعه‌یافتگی استان‌ها در چهار بعد منابع انسانی، ساختار و تشکیلات، باشگاه‌داری و رویداد و نیز زیرساخت‌ها و امکانات و همچنین، جایگاه آن‌ها در هریک از این ابعاد مشخص شده است که در شناسایی نقاط قوت و نقاط ضعف استان‌ها در ابعاد مختلف توسعه این رشته اهمیت ویژه‌ای دارد. همچنین، برای آگاهی از اهمیت و جایگاه هریک از این ابعاد در میزان توسعه ورزش استان‌ها، اثرگذاری آن‌ها بر توسعه ورزش بدمینتون نیز بررسی شده است.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی است. شاخص‌های توسعه‌یافتگی با استفاده از نظر کارشناسان و خبرگان ورزشی شناسایی شدند و پژوهشگر، گویه‌ها را در ۱۰ محور کلی برای سنجش این شاخص‌ها انتخاب کرد. پس از تأیید روایی محتوا، داده‌های مربوط به هیئت‌های استانی در هریک از شاخص‌های منتخب با استفاده از یک ابزار پژوهشگرساخته ۷۴ سؤالی در مجمع سالیانه فدراسیون بدمینتون، در پایان سال ۱۳۹۵ جمع‌آوری شدند. سپس، داده‌ها برای تجزیه و تحلیل در چهار بعد تعیین شده، طبقه‌بندی شدند. جامعه آماری پژوهش تمامی هیئت‌های بدمینتون استانی در کشور بودند و نمونه آماری برابر با جامعه آماری در نظر گرفته شد. از بین ۳۱ استان کشور، ۲۸ استان که به لحاظ مدیریتی فعال، سازمان‌یافته و دارای اطلاعات مستند بودند، بررسی شدند. در این پژوهش، از روش‌های آمار توصیفی برای توصیف وضعیت متغیرهای جغرافیایی استان‌ها استفاده شد. برای استانداردسازی از نرم‌افزار اکسل^۱ نسخه ۲۰۱۳، محاسبه وزن شاخص‌ها، رتبه‌بندی و سطح‌بندی از نرم‌افزار اس.پی.اس.اس.^۲ نسخه ۲۳ و برای نمایش توسعه‌یافتگی استان‌ها از نرم‌افزار جی.آی.اس.^۳ استفاده شده است.

-
1. EXCEL
 2. SPSS
 3. GIS

در ابتدا، با استفاده از میزان جمعیت استان، داده‌های خام استاندارد شدند تا قابلیت تحلیل پیدا کنند و نسبت به استان‌های دیگر قابل مقایسه شوند. در این مرحله، داده‌های هر استان بر جمعیت همان استان تقسیم شد تا در مراحل بعد تجزیه و تحلیل شوند. از آنجایی که شاخص‌های مورد استفاده دارای مقیاس مشترکی نبودند و بعضی از آن‌ها واحدهای مختلفی داشتند، امکان ترکیب شاخص‌های مختلف با مقیاس‌های متفاوت وجود نداشت. برای رفع اختلاف مقیاس^۱ شاخص‌ها در این پژوهش از روش تقسیم بر میانگین^۲ استفاده شد که نسبت به روش‌های دیگر از مزایای بیشتری برخوردار است. پس از اینکه اختلاف مقیاس بین شاخص‌ها از بین رفت، مهم‌ترین موضوع، تعیین وزن مناسب برای شاخص‌ها است. در این پژوهش از روش مک‌گراناهان^۳ برای تعیین وزن شاخص‌ها استفاده شده است. در مرحله بعد، پس از تعیین وزن شاخص‌ها با روش مک‌گراناهان در هر یک از ابعاد، داده‌های رفع اختلاف مقیاس می‌شوند و در وزن هر شاخص ضرب می‌شوند و از جمع آن‌ها نمره توسعه‌یافتگی آن استان در بعد مورد نظر تشکیل می‌شود. سپس، این نمرات به ترتیب از زیاد به کم برای استان‌ها مرتب می‌شوند و رتبه آن‌ها در هر یک از ابعاد تعیین می‌شود. در مرحله بعد، با استفاده از نمرات توسعه‌یافتگی استان‌ها در چهار بعد تعیین شده و با به‌کارگیری روش مک‌گراناهان، وزن هر یک از ابعاد و میزان تأثیرگذاری آن‌ها در توسعه‌یافتگی بدمینتون محاسبه می‌شود. در ادامه، همانند مراحل قبل، داده‌ها در وزن‌های تعیین شده ضرب می‌شوند و برای هر استان با هم جمع می‌شوند و نمره توسعه‌یافتگی کلی هر استان را تشکیل می‌دهند. در نهایت، استان‌ها براساس این نمرات مرتب می‌شوند و رتبه‌بندی نهایی انجام می‌گیرد. این محاسبه‌ها در محیط نرم‌افزار اکسل انجام شدند. پس از محاسبه وزن شاخص‌ها و ابعاد و شاخص ترکیبی و رتبه‌بندی استان‌ها، برای تعیین سطح توسعه‌یافتگی آن‌ها از تحلیل خوشه‌ای استفاده شد. در پژوهش حاضر، برای سطح‌بندی استان‌ها با استفاده از تحلیل خوشه‌ای سلسله‌مراتبی، روش «کی‌مینز»^۴ در نرم‌افزار اس.پی.اس.اس. به کار گرفته شد. در ادامه، برای نمایش سه سطح توسعه‌یافتگی بدمینتون ایران در نقشه کشور از نرم‌افزار جی.آی.اس استفاده شد.

نتایج

به‌طور کلی، یافته‌های این پژوهش به چهار دسته تقسیم می‌شوند: یافته‌های توصیفی، یافته‌های مربوط به رتبه‌بندی توسعه‌یافتگی استان‌ها در هر یک از ابعاد، یافته‌های مربوط به وزن‌دهی و تأثیر شاخص‌های

-
1. Elimination of Scale Bias
 2. Division by Mean
 3. McGranahan Method
 4. Kmeans

هریک از ابعاد و یافته‌های مربوط به سطح‌بندی استان‌ها در هریک از ابعاد با استفاده از روش کی‌مینز و نمایش این سطوح با استفاده از نرم‌افزار جی.آی.اس.

به استناد اطلاعات استخراج‌شده، ۱۹۶ هیئت شهرستان در کشور به صورت سازمان‌یافته فعالیت می‌کنند. پنج استان دفتر مستقل برای فعالیت‌های تشکیلاتی خود ندارند. ۱۷ استان فاقد نیروی تمام وقت هستند و ۱۱ استان هیچ بودجه‌ای از دولت دریافت نکرده‌اند. چهار باشگاه در سوپرلیگ زنان و نه باشگاه در سوپرلیگ مردان فعالیت دارند. ۱۰ استان در لیگ‌های مختلف کشور دارای تیم خانم‌ها هستند؛ درحالی‌که این عدد برای لیگ‌های آقایان در کشور ۱۶ است. تنها هشت استان کشور دارای سالی با مالکیت خصوصی فعال در رشته بدمینتون هستند. تنها هفت استان کشور سالی با استانداردهای فدراسیون جهانی^۱ دارند. ۲۴۵ زمین فضای آزاد برای استفاده عموم در کشور وجود دارند. ۱۶ مجموعه کامل در ۱۱ استان برای این رشته موجود هستند. ۳۰ خانه بدمینتون در کشور وجود دارند. ۲۶۹ سالن تمرین به صورت مشترک با سایر رشته‌ها در رشته بدمینتون فعالیت دارند. ۱۱ استان در کشور از مدیر سیاسی استفاده نمی‌کنند و ۱۷ استان در حال حاضر دارای مدیر سیاسی در رأس امور بدمینتون استان خود هستند. تنها هفت استان در بدمینتون کشور مدیر با سابقه ورزشی ندارند و ۲۱ استان از مدیران ورزشی بهره می‌جویند. تنها هشت استان در برگزاری برنامه‌ها و مسابقات خود از حامی مالی بهره می‌برند و ۲۰ استان کشور در رشته بدمینتون حامی مالی ندارند. در ۱۲ استان کشور، شبکه‌های استانی بدمینتون استان را پوشش می‌دهند.

بررسی داده‌های جدول شماره یک نشان داد که در بعد منابع انسانی، مقدار همبستگی بین ورزشکار و مربی برابر با ۰/۱۸۸، مقدار همبستگی بین داور و مربی برابر با ۰/۶۷۵ و مقدار همبستگی بین ورزشکار و داور برابر با ۰/۵۳۶ است. با استفاده از روش مک‌گراناهان نشان داده شد که شاخص‌های مربوط به داوران با ۰/۶۰۶، مربیان با ۰/۴۳۲ و ورزشکاران با ۰/۳۶۲، به ترتیب بیشترین میزان تأثیرگذاری را نسبت به هم بر میزان توسعه‌یافتگی استان‌ها در بعد منابع انسانی دارند.

جدول ۱- مقایسه توسعه یافتگی بدمینتون استان‌های کشور در بعد منابع انسانی

رتبه	استان	مربی	ورزشکار	داور	نمره توسعه یافتگی
۱	زنجان	۵/۸۱	۶	۱/۷۵	۱۳/۵۶
۲	سمنان	۰/۰۸	۹/۹۳	۱/۰۲	۱۱/۰۳
۳	یزد	۴/۱۳	۱/۵۲	۱/۶۴	۷/۲۹
۴	قم	۳/۰۱	۱/۳۹	۱/۱۱	۵/۵۱
۵	چهارمحال و بختیاری	۲/۹۹	۰/۴۵	۰/۶۵	۴/۰۹
۶	سیستان و بلوچستان	۳/۵۲	۰/۲۵	۰/۲۸	۴/۰۵
۷	تهران	۱/۸۱	۱/۶۸	-۰/۱۴	۳/۳۵
۸	گیلان	۱/۰۸	۱/۵۳	۰/۵۳	۳/۱۳
۹	کردستان	۱/۸۱	۱/۸	۰/۳۹	۳
۱۰	البرز	۱/۵۱	۱/۳۸	۰/۰۵	۲/۹۴
۱۱	خراسان شمالی	۱/۵۲	۰/۴۷	۰/۷۸	۲/۷۸
۱۲	بوشهر	۱/۶۵	۰/۵۲	۰/۴۴	۲/۶۱
۱۳	کهگیلویه و بویراحمد	۰/۸۲	۱/۴۲	۰/۳۶	۲/۶
۱۴	اصفهان	۱/۱۳	۰/۷۳	۰/۴۸	۲/۳۴
۱۵	خراسان جنوبی	۱/۵۲	۰/۶۶	۰/۰۴	۲/۲۲
۱۶	مازندران	۱/۴۲	۰/۵۶	۰/۱۳	۲/۱۲
۱۷	ایلام	۱/۶۲	۰/۰۱	۰/۴۵	۲/۰۸
۱۸	فارس	۰/۸۴	۱/۰۵	۰/۱۶	۲/۰۵
۱۹	گلستان	۰/۷۱	۱/۱۸	۰/۰۸	۱/۹۸
۲۰	هرمزگان	۰/۵۸	۰/۳۸	۰/۵۶	۱/۵۲
۲۱	اراک	۰/۹۷	۰/۳۶	-۰/۰۱	۱/۳۲
۲۲	همدان	۰/۷۶	۰/۴۹	۰/۰۲	۱/۲۸
۲۳	قزوین	۰/۹۳	۰/۱۷	۰	۱/۱
۲۴	کرمان	۰/۸۶	۰/۰۳	۰/۰۱	۰/۹
۲۵	اردبیل	۰/۴	۰/۱۴	۰/۲۴	۰/۷۷
۲۶	آذربایجان شرقی	۰/۳۸	۰/۲۵	۰/۱۲	۰/۷۶
۲۷	خراسان رضوی	۰/۳	۰/۱۷	۰/۲۷	۰/۷۴
۲۸	آذربایجان غربی	۰/۷	۰/۲۶	-۰/۴۲	۰/۵۴

بررسی داده‌های جدول شماره دو در بعد ساختار و تشکیلات نشان داد که بین تعداد هیئت شهرستان و تعداد نیروی پاره‌وقت با مقدار ۰/۰۵ کمترین میزان همبستگی مشاهده شد و بین عملیات و راهبرد در کمیته‌ها با مقدار ۰/۷۹۵ بیشترین میزان همبستگی مشاهده گردید. شاخص عملیات در کمیته‌ها با ۰/۶۰۱، بیشترین تأثیر و شاخص تعداد نیروی داوطلب با ۰/۲۴۲، کمترین تأثیر را در میزان توسعه-یافتگی استان‌های ایران در بعد ساختار و تشکیلات دارند.

بررسی داده‌های جدول شماره سه در بعد رویداد و باشگاه‌داری نشان داد که کمترین مقادیر همبستگی در شاخص‌های این بعد با مقدار ۰/۰۱۶، بین تعداد باشگاه دولتی و تعداد باشگاه در لیگ-های زنان مشاهده شد. بیشترین همبستگی مشاهده‌شده در شاخص‌های این بعد به ترتیب با مقدار ۰/۶۲۳، بین تعداد تیم‌های شرکت‌کننده در لیگ استان و تعداد باشگاه حاضر در لیگ‌های کشور از سوی استان گزارش شد. در این بعد، تعداد باشگاه‌های خصوصی و دولتی به ترتیب با وزن نسبی ۰/۰۰۸ و ۰/۰۶۲، کمترین تأثیر و تعداد باشگاه در لیگ‌های مردان با وزن نسبی ۰/۲۹۱، بیشترین تأثیر را بر میزان توسعه‌یافتگی استان‌ها در این بعد دارند.

بررسی داده‌های جدول شماره چهار در بعد زیرساخت و امکانات نشان می‌دهد که کمترین مقادیر همبستگی در شاخص‌ها با مقدار ۰/۰۰۸، بین تعداد سالن مورد تأیید فدراسیون جهانی بدمینتون و تعداد سالن تمرین مشاهده شد. همچنین، بیشترین همبستگی مشاهده‌شده در شاخص‌های این بعد با مقدار ۰/۹۸۸، بین تعداد سالن‌های دولتی و تعداد سالن تمرین مورد استفاده در استان‌ها گزارش شده است. در این بعد، سالن خصوصی با وزن نسبی ۰/۰۷۷، کمترین تأثیر و سالن تمرین با وزن نسبی ۰/۳۸۱، بیشترین تأثیر را بر میزان توسعه‌یافتگی استان‌ها دارند.

جدول ۲ - مقایسه توسعه‌یافتگی بدینستون استان‌های کشور در بعد ساختار و تشکیلات

نمره توسعه یافتگی	بودجه سالانه دولتی	نیروی پاره‌وقت	نیروی تمام‌وقت	نیروی داوطلب	شهرستان	تعداد هیئت	ساختار	راهبرد	عملیات	استان	رتبه
۹/۶۴	۱	۰/۴۱	۲/۲۵	۰/۳۸	۰/۵	۰/۹۵	۲/۰۷	۲/۰۷	۲/۰۷	کهگیلویه و بویراحمد	۱
۷/۷۴	۰	۰/۷۶	۱/۰۴	۲/۳۶	۰/۳۷	۰/۸۹	۱/۱۵	۱/۱۵	۱/۱۵	خراسان جنوبی	۲
۷/۱۸	۱/۸۸	۱/۳۹	۰	۰/۴۷	۰/۶۴	۱/۴	۱/۳۹	۱/۴	۱/۳۹	زنجان	۳
۷/۰۳	۰	۱/۲۶	۰	۰/۲۵	۱/۹۶	۱/۵۳	۲/۰۳	۲/۰۳	۲/۰۳	ایلام	۴
۶/۴	۲/۱۲	۱/۱۵	۰/۶۳	۰	۰/۳۹	۰/۷	۰/۶۹	۰/۶۹	۰/۶۹	قزوین	۵
۵/۹	۰/۴۱	۰	۲/۳۲	۰/۵۳	۰/۶۶	۰/۲۶	۱/۰۲	۱/۰۲	۱/۰۲	خراسان شمالی	۶
۴/۴۸	۰/۱۲	۰/۹۷	۰/۳۵	۰/۶۴	۰/۱۹	۰/۴	۱/۰۴	۰/۷۸	۰/۷۸	یزد	۷
۳/۰۴	۰/۰۱	۰/۵۷	۰/۹۳	۰/۳۱	۰	۰/۱۸	۰/۳۳	۰/۹۱	۰/۹۱	قم	۸
۲/۷۵	۰	۰/۴۶	۰/۴۸	۰/۴۷	۰/۱۴	۰/۲۷	۰/۴۷	۰/۴۷	۰/۴۷	گیلان	۹
۲/۷۱	۰	۱/۰۳	۰	۰/۰۶	۰	۰/۷۹	۰/۴۱	۰/۴۱	۰/۴۱	اراک	۱۰
۲/۶۷	۰/۱۲	۰/۴۴	۰	۰/۰۸	۰/۴۳	۰/۵۹	۱/۰۲	۰	۰	بوشهر	۱۱
۲/۶۳	۰/۲۸	۰/۲۹	۰	۰/۱۴	۰/۴۵	۰/۵۴	۰/۴۷	۰/۴۶	۰/۴۶	اردبیل	۱۲
۲/۵۵	۰	۰	۰	۰/۳۴	۰/۳۱	۰/۴۲	۰/۵۵	۰/۹۲	۰/۹۲	کردستان	۱۳
۲/۵۵	۰/۳۸	۰/۰۸	۰	۰	۰/۳۸	۰/۶۱	۰/۶۳	۰/۴۷	۰/۴۷	گلستان	۱۴
۲/۴۸	۰	۰/۴۲	۰	۰/۳۹	۰/۵۱	۰/۳۲	۰	۰/۸۴	۰/۸۴	بسمان	۱۵
۲/۱۵	۰	۰/۲۸	۰/۵۱	۰/۴۳	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۲۸	۰/۳۷	۰/۳۷	کرمان	۱۶
۲/۰۶	۰	۰	۰	۰/۱۹	۰/۵۳	۰/۷۲	۰/۳۱	۰/۳۱	۰/۳۱	چهارمحال و بختیاری	۱۷
۱/۷	۰/۰۸	۰/۰۴	۰	۰	۰/۳۲	۰/۲۶	۰/۱۷	۰/۸۳	۰/۸۳	هرمزگان	۱۸
۱/۵	۰/۲۲	۰/۱۱	۰/۲۴	۰/۰۸	۰/۴۶	۰/۲۱	۰/۱۸	۰	۰	مازندران	۱۹
۱/۳۶	۰	۰	۰	۰/۱۹	۰/۳۱	۰/۱۴	۰/۳۶	۰/۳۶	۰/۳۶	آذربایجان غربی	۲۰
۱/۳۹	۰/۴۲	۰/۰۷	۰/۰۸	۰/۱۸	۰/۳۱	۰/۰۴	۰/۱۲	۰/۱۷	۰/۱۷	اصفهان	۲۱
۱/۱۴	۰/۲۶	۰/۱۴	۰	۰	۰/۰۵	۰/۲۵	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۲۲	البرز	۲۲
۱/۰۳	۰	۰/۰۵	۰	۰/۰۹	۰/۲۵	۰/۰۹	۰/۲۳	۰/۲۴	۰/۲۴	فارس	۲۳
۰/۸۲	۰/۲۲	۰/۲۵	۰	۰	۰/۰۴	۰/۰۷	۰/۰۹	۰/۱۴	۰/۱۴	خراسان رضوی	۲۴
۰/۶۷	۰/۰۴	۰/۰۹	۰	۰	۰/۰۹	۰	۰/۳۳	۰/۳۳	۰/۳۳	آذربایجان شرقی	۲۵
۰/۶۴	۰/۰۵	۰	۰	۰	۰	۰/۱۶	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۲۱	سیستان و بلوچستان	۲۶
۰/۵۵	۰/۰۵	۰/۰۲	۰/۰۹	۰/۰۱	۰/۰۶	۰/۰۹	۰/۱۱	۰/۱۱	۰/۱۱	تهران	۲۷
۰/۳۹	۰	۰	۰	۰/۳۹	۰	۰	۰	۰	۰	همدان	۲۸

جدول ۳- مقایسه توسعه یافتگی بدمینتون استان‌های کشور در بعد رویداد و باشگاه‌داری

رتبه	استان	باشگاه لیگ‌زنان	باشگاه لیگ مردان	تعداد تیم لیگ استان	باشگاه دولتی	باشگاه خصوصی	مسابقات	نمیره توسعه یافتگی
۱	زنجان	۰/۳۹	۱/۶۶	۰/۵۷	۰	۰	۰/۶۲	۳/۲۴
۲	سمنان	۱/۱۸	۱/۲۵	۰/۳۴	۰	۰	۰/۲۳	۳/۰۱
۳	خراسان شمالی	۰	۰/۵۱	۰/۶۳	۰	۰	۰/۵۷	۱/۷
۴	گلستان	۰	۰/۹۴	۰/۵۸	۰	۰	۰/۰۹	۱/۶۱
۵	قم	۰/۳۲	۰/۳۴	۰/۳۷	۰/۱۸	۰	۰/۳۸	۱/۵۹
۶	کهگیلویه بویراحمد	۰/۵۸	۰/۶۱	۰	۰/۱۶	۰	۰/۲۳	۱/۵۹
۷	مازندران	۰/۳۸	۰/۴	۰/۲	۰/۱۸	۰/۰۱	۰/۲	۱/۳۷
۸	خراسان جنوبی	۰	۰/۵۷	۰	۰	۰/۰۳	۰/۶۴	۱/۲۴
۹	هرمزگان	۰/۲۳	۰	۰/۳۴	۰/۲	۰	۰/۲۷	۱/۰۵
۱۰	بوشهر	۰	۰	۰	۰/۷	۰/۰۷	۰/۱۴	۰/۹۱
۱۱	تهران	۰/۳۷	۰/۲۶	۰/۱۱	۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۰۴	۰/۸۴
۱۲	یزد	۰	۰/۳۹	۰/۱۱	۰	۰/۰۲	۰/۲۹	۰/۸
۱۳	کردستان	۰	۰/۳۷	۰/۱۱	۰/۰۷	۰	۰/۳	۰/۷۶
۱۴	البرز	۰/۴۶	۰/۱۶	۰	۰	۰	۰/۱۲	۰/۷۴
۱۵	فارس	۰/۱۷	۰/۱۸	۰/۱۲	۰	۰/۰۱	۰/۱	۰/۵۹
۱۶	گیلان	۰/۱۶	۰/۱۷	۰/۱۹	۰	۰	۰/۰۶	۰/۵۹
۱۷	سیستان و بلوچستان	۰	۰/۳۲	۰/۰۹	۰	۰/۰۱	۰/۰۶	۰/۴۷
۱۸	قزوین	۰	۰	۰	۰	۰	۰/۳۸	۰/۳۸
۱۹	همدان	۰	۰	۰/۱۷	۰	۰	۰/۱۹	۰/۳۶
۲۰	چهارمحال و بختیاری	۰	۰	۰/۳۲	۰	۰	۰	۰/۳۲
۲۱	کرمان	۰	۰	۰/۱۱	۰	۰/۰۲	۰/۱۵	۰/۲۹
۲۲	آذربایجان شرقی	۰	۰/۱۱	۰/۰۶	۰	۰	۰/۰۸	۰/۲۶
۲۳	اصفهان	۰	۰	۰/۰۷	۰	۰	۰/۱۳	۰/۲
۲۴	ایلام	۰	۰	۰	۰/۲	۰	۰	۰/۲
۲۵	اراک	۰	۰	۰	۰	۰/۰۲	۰/۱۱	۰/۱۳
۲۶	اردبیل	۰	۰	۰	۰	۰	۰/۱۳	۰/۱۳
۲۷	آذربایجان غربی	۰	۰	۰	۰	۰/۰۱	۰/۱	۰/۱۱
۲۸	خراسان رضوی	۰	۰	۰	۰	۰	۰/۰۳	۰/۰۳

جدول ۴- مقایسه توسعه بافتی بدمینتون استان‌های کشور در بعد زیرساخت و امکانات

ردیف	توسعه بافتی	سالن خصوصی	سالن دولتی	سالن با	مجموعه مخصوص	زمین فضای آزاد	خانه بدمینتون	سالن تمرین	استان	رتبه
۱	۰/۰۹	۰	۰/۰۶	۱/۴۲	۱/۷۵	۰/۲۸	۱/۴۳	۰/۶۱	سمنان	۱
۲	۴/۸۷	۰	۰/۳۳	۰/۹۴	۱/۷۵	۰/۰۹	۱/۴۳	۰/۳۴	زنجان	۲
۳	۴/۶۷	۰	۱/۳۵	۰	۰	۱/۰۷	۰/۸۸	۱/۳۷	یزد	۳
۴	۴/۲۸	۰/۴۵	۰/۴۶	۱/۳	۰/۸	۰/۰۶	۰/۶۵	۰/۵۵	خراسان جنوبی	۴
۵	۲/۸۷	۰/۴۹	۰/۹۸	۰	۰	۰/۴۱	۰	۰/۹۹	کهگیلویه بویراحمد	۵
۶	۲/۵۸	۰	۰/۵۴	۰	۰/۹۵	۰/۱۵	۰/۴۹	۰/۵۵	قم	۶
۷	۲/۲۸	۰	۰/۶۵	۰	۰	۰/۳۹	۰/۵۸	۰/۶۶	خراسان شمالی	۷
۸	۱/۸۱	۰	۰/۴۸	۰	۰	۰/۸۴	۰	۰/۴۹	ایلام	۸
۹	۱/۷۶	۰/۱۶	۰/۱۳	۰/۳۱	۰/۱۹	۰/۳۸	۰/۳۱	۰/۲۸	خراسان رضوی	۹
۱۰	۱/۷۳	۰	۰/۳۷	۰	۰	۰/۳۱	۰/۵۳	۰/۵۲	چهارمحال و بختیاری	۱۰
۱۱	۱/۴۷	۰/۲۴	۰/۲	۰	۰/۴۳	۰	۰/۳۵	۰/۲۵	اراک	۱۱
۱۲	۱/۴۲	۰	۰/۳۲	۰/۵۶	۰	۰/۲۲	۰	۰/۳۲	هرمزگان	۱۲
۱۳	۱/۲۷	۰	۰/۴۳	۰	۰/۱۹	۰/۰۷	۰/۱۵	۰/۴۳	مازندران	۱۳
۱۴	۱/۲۳	۰/۲۲	۰/۳۵	۰	۰	۰	۰/۳۱	۰/۳۵	کردستان	۱۴
۱۵	۱/۲۲	۰	۰/۶۱	۰	۰	۰	۰	۰/۶۱	اردبیل	۱۵
۱۶	۱/۰۴	۰/۱۱	۰/۰۹	۰	۰/۱۹	۰/۳۱	۰/۱۶	۰/۱۸	کرمان	۱۶
۱۷	۰/۹۹	۰/۳۹	۰/۰۸	۰	۰	۰	۰/۳۷	۰/۱۶	البرز	۱۷
۱۸	۰/۹۷	۰	۰/۳	۰	۰	۰/۴۱	۰/۱۵	۰/۳	آذربایجان غربی	۱۸
۱۹	۰/۹۳	۰	۰/۳۶	۰	۰	۰/۱	۰/۱	۰/۳۷	فارس	۱۹
۲۰	۰/۸۹	۰	۰/۳۳	۰	۰	۰/۳۳	۰	۰/۳۳	قزوین	۲۰
۲۱	۰/۸۳	۰	۰/۲۸	۰	۰	۰/۰۸	۰/۲	۰/۲۸	گیلان	۲۱
۲۲	۰/۸	۰	۰/۱۸	۰	۰	۰	۰/۴۳	۰/۱۸	بوشهر	۲۲
۲۳	۰/۶۸	۰	۰/۲	۰	۰/۱۲	۰/۰۵	۰/۱	۰/۲۱	اصفهان	۲۳
۲۴	۰/۶۷	۰/۰۹	۰	۰/۲۶	۰/۱۶	۰/۰۲	۰/۱۳	۰/۰۲	آذربایجان شرقی	۲۴
۲۵	۰/۶	۰	۰/۱۵	۰	۰	۰/۰۳	۰/۲۷	۰/۱۵	گلستان	۲۵
۲۶	۰/۵۶	۰	۰/۱۱	۰/۰۸	۰/۰۵	۰/۱۸	۰/۰۴	۰/۱۱	تهران	۲۶
۲۷	۰/۳۲	۰	۰/۰۸	۰	۰	۰/۰۴	۰/۱۸	۰/۰۳	سیستان و بلوچستان	۲۷
۲۸	۰/۱۷	۰	۰/۰۴	۰	۰	۰/۰۸	۰	۰/۰۴	همدان	۲۸

جدول ۵- مقایسه توسعه یافتگی بدمینتون استان های کشور

رتبه	استان	منابع انسانی	ساختار	رویداد	زیرساخت	نمره توسعه یافتگی
۱	زنجان	۸/۲۳	۰/۹۸	۱/۱۸	۲	۱۲/۳۹
۲	سمنان	۶/۷	۰/۳۴	۱/۱	۲/۵	۱۰/۶۳
۳	یزد	۴/۴۳	۰/۶۱	۰/۲۹	۱/۹۱	۷/۲۵
۴	قم	۳/۳۴	۰/۴۲	۰/۵۸	۱/۰۶	۵/۴
۵	کهگیلویه و بویراحمد	۱/۵۸	۱/۳۲	۰/۵۸	۱/۱۸	۴/۶۵
۶	خراسان جنوبی	۱/۳۵	۱/۰۶	۰/۴۵	۱/۷۵	۴/۶۱
۷	خراسان شمالی	۱/۶۹	۰/۸۱	۰/۶۲	۰/۹۴	۴/۰۵
۸	چهارمحال و بختیاری	۲/۴۸	۰/۲۸	۰/۱۱	۰/۷۱	۳/۵۹
۹	ایلام	۱/۲۶	۰/۹۶	۰/۰۷	۰/۷۴	۳/۰۴
۱۰	کردستان	۱/۸۲	۰/۳۵	۰/۲۸	۰/۵۱	۲/۹۵
۱۱	سیستان و بلوچستان	۲/۴۶	۰/۰۹	۰/۱۷	۰/۱۳	۲/۸۵
۱۲	گیلان	۱/۹	۰/۳۸	۰/۲۲	۰/۳۴	۲/۸۴
۱۳	تهران	۲/۰۳	۰/۰۸	۰/۳	۰/۲۳	۲/۶۴
۱۴	البرز	۱/۷۸	۰/۱۶	۰/۲۷	۰/۴	۲/۶۱
۱۵	بوشهر	۱/۵۸	۰/۳۶	۰/۳۳	۰/۳۳	۲/۶۱
۱۶	مازندران	۱/۲۹	۰/۲۱	۰/۵	۰/۵۲	۲/۵۱
۱۷	گلستان	۱/۲	۰/۳۵	۰/۵۸	۰/۲۵	۲/۳۸
۱۸	هرمزگان	۰/۹۲	۰/۲۳	۰/۳۸	۰/۵۸	۲/۱۲
۱۹	قزوین	۰/۶۷	۰/۸۸	۰/۱۴	۰/۳۶	۲/۰۵
۲۰	فارس	۱/۲۴	۰/۱۴	۰/۲۲	۰/۳۸	۱/۹۹
۲۱	اصفهان	۱/۴۲	۰/۱۸	۰/۰۷	۰/۲۸	۱/۹۴
۲۲	اراک	۰/۸	۰/۳۷	۰/۰۴	۰/۶	۱/۸۲
۲۳	اردبیل	۰/۴۷	۰/۳۶	۰/۰۴	۰/۵	۱/۳۷
۲۴	کرمان	۰/۵۵	۰/۲۹	۰/۱۱	۰/۴۲	۱/۳۷
۲۵	خراسان رضوی	۰/۴۵	۰/۱۱	۰/۰۱	۰/۷۲	۱/۳
۲۶	همدان	۰/۷۸	۰/۰۴	۰/۱۳	۰/۰۷	۱/۰۲
۲۷	آذربایجان غربی	۰/۳۳	۰/۱۹	۰/۰۴	۰/۴	۰/۹۵
۲۸	آذربایجان شرقی	۰/۴۶	۰/۰۹	۰/۱	۰/۲۸	۰/۹۳

بررسی وضعیت توسعه‌یافتگی بدمینتون در استان‌های کشور در جدول شماره پنج نشان می‌دهد که استان‌های زنجان، سمنان، یزد و قم وضعیت توسعه‌یافته‌تری نسبت به سایر استان‌ها قرار دارند و استان‌های همدان، آذربایجان غربی و شرقی از این حیث در وضعیت توسعه‌نیافته‌تری نسبت به سایر استان‌ها قرار دارند.

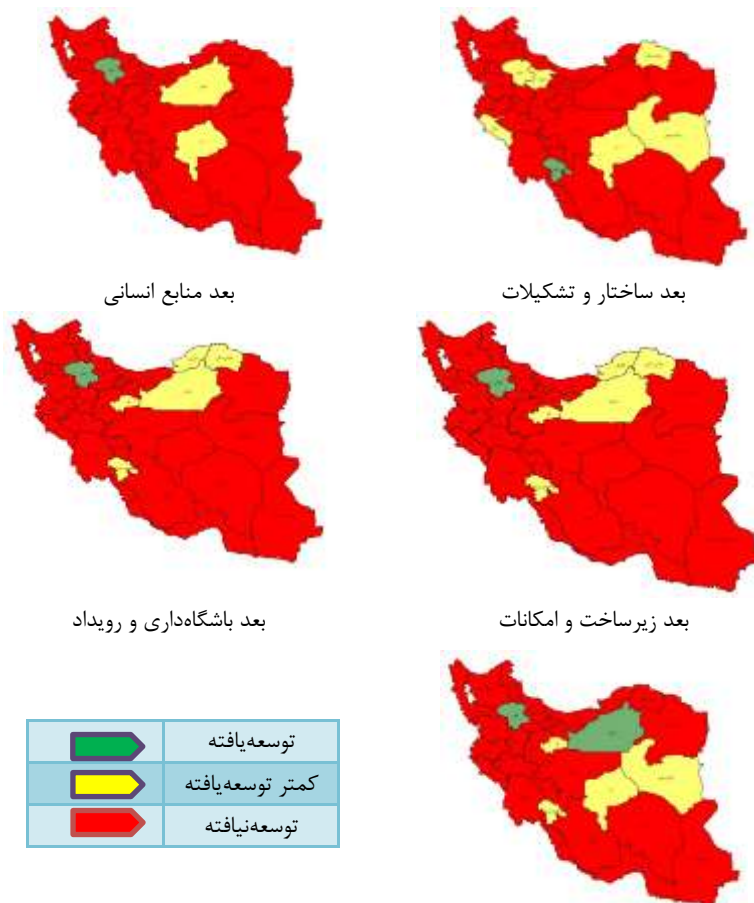
داده‌های جدول شماره شش نشان می‌دهد که به ترتیب بعد از ساخت و امکانات با وزن نسبی ۰/۶۷۴، بعد از باشگاه‌داری و رویداد با وزن نسبی ۰/۶۳۵، منابع انسانی با وزن نسبی ۰/۶۰۷ و ساختار و تشکیلات با وزن نسبی ۰/۴۰۴، میزان اثرگذاری بیشتری بر میزان توسعه بدمینتون استان‌های ایران دارند.

جدول ۶- وزن‌دهی ابعاد توسعه بدمینتون در کشور

	منابع انسانی	ساختار و تشکیلات	رویداد و باشگاه‌داری	زیرساخت و امکانات
منابع انسانی	۱	۰/۲۶۲	۰/۷۹۴	۰/۷۶۵
ساختار و تشکیلات	۰/۲۶۲	۱	۰/۴۰۲	۰/۵۴۸
رویداد و باشگاه‌داری	۰/۷۹۴	۰/۴۰۲	۱	۰/۷۰۸
زیرساخت و امکانات	۰/۷۶۵	۰/۵۴۸	۰/۷۰۸	۱
	منابع انسانی	ساختار	رویداد	زیرساخت
	۰/۶۰۷	۰/۴۰۴	۰/۶۳۵	۰/۶۷۴

براساس تحلیل خوشه‌ای و با استفاده از روش کی‌مینز در ابعاد مختلف، نشان داده شد که در بعد منابع انسانی کمتر از چهار درصد از استان‌های ایران در سطح یک یا توسعه‌یافته، کمتر از هشت درصد از استان‌ها در سطح دو یا کمتر توسعه‌یافته و حدود ۸۸ درصد از استان‌ها در سطح سه یا توسعه‌نیافته ارزیابی شدند. در بعد ساختار و تشکیلات، کمتر از چهار درصد از استان‌های ایران در سطح یک یا توسعه‌یافته، ۲۱ درصد از استان‌ها در سطح دو یا کمتر توسعه‌یافته و حدود ۷۵ درصد از استان‌ها در سطح سه یا توسعه‌نیافته ارزیابی شدند. در بعد باشگاه‌داری و رویداد، کمتر از چهار درصد از استان‌های ایران در سطح یک یا توسعه‌یافته، ۱۸ درصد از استان‌ها در سطح دو یا کمتر توسعه‌یافته و حدود ۷۸

درصد از استان‌ها در سطح سه یا توسعه‌نیافته ارزیابی شدند. در بعد زیرساخت و امکانات، کمتر از چهار درصد از استان‌های ایران در سطح یک یا توسعه‌یافته، ۱۸ درصد از استان‌ها در سطح دو یا کمتر توسعه‌یافته و حدود ۷۸ درصد از استان‌ها در سطح سه یا توسعه‌نیافته ارزیابی شدند. به‌طور کلی، در بدمینتون کشور، کمتر از هفت درصد از استان‌های ایران در سطح یک یا توسعه‌یافته، کمتر از ۱۵ درصد از استان‌ها در سطح دو یا کمتر توسعه‌یافته و حدود ۷۸ درصد از استان‌های کشور در سطح سه یا توسعه‌نیافته ارزیابی شدند. در ادامه، جانمایی وضعیت توسعه‌یافتگی بدمینتون در هر یک از ابعاد و به‌طور کلی در نقشه کشور، در شکل شماره یک نمایش داده شده است.

شکل ۱- جانمایی توسعه‌یافتگی استان‌های کشور در رشته بدمینتون

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام این پژوهش، بررسی میزان توسعه‌یافتگی بدمینتون در استان‌های کشور بود. یکی از مهم‌ترین دستاوردهای این پژوهش، ایجاد دید کلی نسبت به ابعاد مختلف توسعه این رشته در سطح کشور است که تلاش شد با استفاده از روش‌های مختلف آماری بستر اطلاعاتی لازم را برای برنامه‌ریزی‌های آینده فراهم کند. همچنین، در این پژوهش، از شاخص‌ها و ابعاد کلان توسعه ورزش کشور در پژوهش‌های گذشته استفاده شد و با وضعیت تخصصی این رشته تطبیق داده شدند. براساس یافته‌های پژوهش، بیشتر استان‌های ایران (۹۳ درصد) در رشته بدمینتون در وضعیت کمتر توسعه‌یافته و توسعه‌نیافته قرار دارند که این مقدار از توسعه با مطالعه صادقی آرانی (۲۰۰۸) و ملایی کوهی (۲۰۱۴) کاملاً همسو می‌باشد. مقایسه پژوهش حاضر با مطالعات مشابه مانند صادقی آرانی و میرغفوری (۲۰۰۸) و ملایی کوهی (۲۰۱۴) نشان می‌دهد که استان‌هایی مانند سمنان، زنجان، یزد و قم در هر سه پژوهش در سطح توسعه‌یافته یا نزدیک به توسعه‌یافته قرار داشتند. استان‌های آذربایجان شرقی و آذربایجان غربی به صورت ثابت و به ترتیب در سطوح محروم و بسیار محروم قرار داشتند که این موضوع نشان می‌دهد توسعه ورزش به صورت کلی و در رشته‌های مختلف و همچنین، در طول زمان به صورت مقطعی تغییر نمی‌کند و تغییرات در آن کاملاً به هم پیوسته است. از طرف دیگر، نارسایی‌ها و ناهمگونی‌ها در نظام ناحیه‌ای ایران نشان‌دهنده تأثیرات شدید اقتصاد سیاسی در تخصیص منابع و در نهایت، در روند شکل‌گیری نابرابری استان‌ها در توسعه‌یافتگی بخش‌های مختلف است (توکلی‌نیا و شالی، ۲۰۱۲) که تأثیر آن بر ورزش نیز در این پژوهش و مطالعات صادقی آرانی و میرغفوری (۲۰۰۸) و ملایی کوهی (۲۰۱۴) مشهود است.

در کشور ما، اولویت تخصیص منابع و امکانات با مناطقی است که از لحاظ سیاسی و ژئوپولیتیک در مرتبه بالایی قرار دارند و به توان‌ها و ظرفیت‌های محیطی توجه چندانی نمی‌شود. اختصاص سرمایه‌ها و منابع به نواحی بانفوذ سیاسی و بی‌توجهی به توسعه فضایی یکپارچه و متوازن سبب توسعه آن مناطق و محرومیت سایر مناطق و استان‌ها شده است؛ بنابراین، می‌توان گفت که غالب بودن ملاحظات سیاسی بر نبود توازن منطقه‌ای توسعه و ظرفیت‌های استانی، عاملی مهم در شکل‌گیری و افزایش روند نابرابری‌های بین استان‌ها است؛ در نتیجه، تخصیص بهینه و منطقی سرمایه‌گذاری‌های عمومی به استان‌ها و مناطق، گامی مهم در جهت کاهش نابرابری‌های منطقه‌ای و تحقق توسعه متعادل است. همچنین، زمانی هم‌گرایی در توسعه مناطق ایجاد خواهد شد که مناطق محروم و کمتر توسعه‌یافته با شتاب بیشتری نسبت به سایر مناطق رشد و توسعه یابند. در اثر برنامه‌ریزی‌های نامطلوب ملی و متمرکز گذشته در کشور، توسعه و زیرساخت‌های آن در نواحی مختلف تفاوت شدیدی را در روند توسعه‌یافتگی استان‌ها ایجاد کرده است (زیاری، عشق‌آباد و فتحی، ۲۰۱۰). موضوع توسعه مرکز به

پیرامون در دیگر ابعاد توسعه نشان می‌دهد که شهرهای مرکزی و نزدیک به پایتخت ایران توسعه‌یافتگی بیشتری دارند که درمورد توسعه ورزش نیز این ویژگی مشهود است؛ بر همین اساس، توسعه‌یافتگی بدمینتون در کشور متوازن نیست؛ همان‌طور که این موضوع در کل ورزش و دیگر حوزه‌های اجتماعی- فرهنگی و اقتصادی مشهود است که این امر همسویی پژوهش حاضر با پژوهش‌های این حوزه را نشان می‌دهد.

از طرف دیگر، بعضی استان‌ها از لحاظ وضعیت کمی ابعاد و شاخص‌های توسعه نسبت به سایر استان‌ها وضعیت بهتری دارند؛ اما فقط تعداد و کمیت بالا در هر کدام از شاخص‌های توسعه دلیل بر توسعه-یافتگی استان مورد نظر در بدمینتون نیست؛ زیرا، باید توجه کرد که پارامترهایی مانند جمعیت استان، مساحت استان و تراکم جمعیت هر استان در توسعه‌یافتگی استان‌ها اثر گذارند. در این پژوهش، از جمعیت استان‌ها در مراحل آماده‌سازی داده‌ها استفاده شده است و بر این اساس، استان‌هایی مانند خراسان رضوی، تهران، اصفهان و فارس در این رشته از لحاظ قهرمانی و کسب عناوین در رده‌های مختلف از جایگاه خوبی برخوردارند؛ ولی به دلیل جمعیت زیاد خود نسبت به سایر استان‌ها، در بحث توسعه‌یافتگی این رشته در ابعاد مختلف و به صورت کلی، در جایگاه کمتر توسعه‌یافته قرار گرفته‌اند.

بررسی هریک از ابعاد توسعه نیز اطلاعات دقیق‌تری برای برنامه‌ریزی خاص در هر استان فراهم می‌کند؛ به عنوان مثال، در بعد منابع انسانی، با استفاده از روش مک‌گراناهان نشان داده شد که شاخص‌های مربوط به داوران، مربیان و ورزشکاران، به ترتیب بیشترین میزان تأثیرگذاری را نسبت به هم بر میزان توسعه‌یافتگی استان‌ها در بعد منابع انسانی دارند؛ زیرا، دی بوسچر^۱ (۲۰۰۹)، ترویسنس، دی بوسچر، هیندلز و وستربیک^۲ (۲۰۱۴)، بروورس، سوتیرادو^۳ و دی بوسچر (۲۰۱۴) و علی دوست، سجادی، محمودی و ساعتچیان (۲۰۱۴) نیز برگزاری دوره‌های مربیگری و ارتقای سطح دانش مربیان را از عوامل اصلی توسعه ورزش قهرمانی بر شمرده‌اند. همچنین، مظفری و همکاران (۲۰۱۲) ایجاد نظام مربیگری نوین را از راهکارهای افزایش پیشرفت نظام توسعه ورزش قهرمانی می‌دانند؛ البته پیش‌بینی می‌شد که دو منبع مهم دیگر؛ یعنی ورزشکاران و مربیان بیشترین تأثیر را داشته باشند؛ اما این‌گونه نیست؛ زیرا، به دلیل پراکندگی نامتعارف‌تر و نامتقارن‌تر داوری در سطح کشور، استان‌هایی که در بدمینتون به لحاظ توسعه‌یافتگی منابع انسانی وضعیت بهتری دارند، نیاز به داور سطح بالا در آن‌ها محسوس‌تر است و این موضوع سبب می‌شود که داوری میزان همبستگی بیشتر و در نتیجه، وزن

-
1. De Bosscher
 2. Truyens, De Bosscher, Heyndels & Westerbeek
 3. Brouwers & Sotiriadou

بیشتر و در نهایت، تأثیرگذاری بیشتری بر توسعه‌یافتگی بعد منابع انسانی داشته باشد. براساس یافته‌های پژوهش در بعد ساختار و تشکیلات به استناد اطلاعات موجود، ۱۷ درصد از استان‌ها دفتر مستقل برای فعالیت‌های تشکیلاتی خود ندارند. در حدود نیمی از مسئولان استان‌های کشور از امکاناتی که در اختیار هیئت استان قرار دارند، رضایت ندارند. ۳۴ درصد از استان‌ها به دلیل مدیریت ضعیف نتوانسته‌اند از نیروی داوطلب در هیئتشان استفاده کنند که نیاز است در سبک مدیریتشان تجدیدنظر کنند. ۵۴ درصد از استان‌ها فاقد نیروی تمام وقت هستند که یکی از دلایل آن نبود بودجه کافی و فقدان درآمدزایی است. ۳۷ درصد از استان‌ها هیچ بودجه‌ای از دولت دریافت نکرده‌اند. در مجموع، مبلغی کمتر از ۱۰ میلیون تومان به عنوان بودجه سالانه از مسیر دولت در اختیار تمام هیئت‌های استان‌ها قرار گرفته است که نشان‌دهنده نبود سیستم درست برای تزریق اعتبار و اهمیت کم این رشته مفرح و جذاب است. با توجه به اینکه مبالغ ناچیزی از بخش دولتی به هیئت‌های استان‌ها تزریق می‌شوند، ضرورت گرایش تیم‌ها در استان‌های کشور به منابع غیردولتی کاملاً احساس می‌شود. یکی از نقاط ضعف فدراسیون، وابستگی شدید به منابع دولتی است که در چند سال گذشته اثرهای منفی خود را بر عملکرد فدراسیون نمایان کرده است. این مطلب خود بیانگر این است که فدراسیون باید به دنبال تبدیل شدن به یک نهاد عمومی غیردولتی باشد و نیز باید به دنبال منابع درآمدزایی مستقل و قانونی باشد. در بعد باشگاه‌داری و رویداد، تنها ۳۴ درصد از استان‌ها در لیگ‌های مختلف کشور در قسمت خانم‌ها شرکت کرده‌اند؛ در حالی که این عدد برای لیگ‌های آقایان در کشور ۵۳ درصد است. تهران، زنجان، مازندران، سمنان و فارس استان‌هایی هستند که در این شاخص‌ها از عملکرد خوبی برخوردارند که به نظر می‌رسد برای سطح توسعه‌یافتگی بیشتر، این شاخص باید پراکندگی بیشتری در سطح کشور داشته باشد. با توجه به عناوین کسب‌شده در سال‌های اخیر، مشاهده می‌شود که در استان‌های زنجان، تهران، خراسان رضوی، اصفهان، فارس، سمنان و قم سطح بالاتری از ورزش قهرمانی این رشته نسبت به سایر استان‌ها جریان دارد. در بعد زیرساخت و امکانات، ۱۶ مجموعه کامل در ۱۱ استان برای این رشته موجود هستند که برای برگزاری اردوها و کمپ‌های استعدادیابی، برگزاری مسابقات منطقه‌ای و برگزاری جشنواره‌های همگانی کاملاً مناسب هستند. به دلیل اینکه زیرساخت موجود چه از نظر فضا و امکانات و چه از لحاظ نیروی انسانی امکان برگزاری چنین برنامه‌هایی را در بدمینتون همه استان‌ها فراهم نمی‌کند، پیشنهاد می‌شود کشور به چند منطقه تقسیم شود و این برنامه‌ها به صورت منطقه‌ای انجام شوند. در سال‌های اخیر، فدراسیون بدمینتون جمهوری اسلامی ایران این مطلب را مدنظر قرار داده است و با توجه به زیرساخت و منابع انسانی موجود چنین برنامه‌هایی را در چند استان زنجان، سمنان، قم، خراسان رضوی و مازندران انجام داده است. تعداد ۳۰ خانه

بدمینتون در کشور وجود دارد و ۲۰ درصد از استان‌ها در کشور از اساسی‌ترین زیرساخت توسعه بدمینتون محروم هستند.

از نظر همبستگی و روابط بین ابعاد توسعه، نتایج پژوهش نشان داد که بیشترین میزان همبستگی در بررسی ابعاد توسعه‌یافتگی ورزش بدمینتون در استان‌های ایران با مقدار ۰/۷۹۴ بین بعد منابع انسانی و بعد رویداد و باشگاه‌داری گزارش شد. با توجه به اینکه بین این دو بعد رابطه‌ای قوی و تأثیرگذاری مستقیمی وجود دارد، به راحتی می‌توان با بالابردن شاخص‌های یک استان در یک بعد، بر بعد دیگر تأثیر گذاشت. افزون‌براین، منطقی به نظر می‌رسد که بالابردن کمیت در منابع انسانی (مربی، ورزشکار و داور) باعث افزایش مشارکت در مسابقات و رویدادهای ورزشی، رشد و ترقی تیم‌داری، باشگاه‌داری و سایر پارامترهای مربوط به بعد باشگاه‌داری و رویداد خواهد شد و این رابطه نیز دوطرفه است. با توجه به نتایج پژوهش، ۹۵ درصد از استان‌ها در بعد منابع انسانی توسعه‌نیافته و ۷۷ درصد از استان‌ها در بعد رویداد توسعه‌نیافته هستند و با وجود رابطه‌ای قوی بین این دو بعد، توجه و تمرکز بر یکی از این ابعاد (ترجیحاً منابع انسانی به دلیل توازن کمتر) می‌تواند تأثیری مستقیم بر بعد دیگر در آن استان داشته باشد و در نهایت، سبب توسعه‌یافتگی بدمینتون در استان موردنظر شود. کمترین میزان همبستگی در بررسی ابعاد توسعه‌یافتگی ورزش بدمینتون در استان‌های ایران، با مقدار ۰/۲۶۲ بین بعد منابع انسانی و بعد ساختار گزارش شد که با یافته‌های پژوهش علی‌زائی یوسف‌آبادی، طالب‌پور و میرزاده (۲۰۱۷) همسو است. آن‌ها نیز نشان دادند که میان راهبردهای منابع انسانی و ساختار سازمانی در ادارات کل ورزش و جوانان خراسان بزرگ رابطه معناداری وجود ندارد. از این موضوع می‌توان دریافت که افزایش کمیت و کیفیت در منابع انسانی در رشته بدمینتون به صورت نظام‌مند و ساختارمند انجام نمی‌شود و نیز برعکس؛ به صورتی که می‌توان دریافت که تعدد و توسعه نیروی انسانی در رشته بدمینتون سبب تشکیل ساختار مناسب در هیئت‌های استانی نشده است. احتمالاً رابطه‌ناداشتن توسعه منابع انسانی با ساختار هیئت‌ها را می‌توان به تمرکز هیئت‌های بدمینتون استانی بر نخبه‌پروری مربوط دانست که با نتایج مطالعه رضانی‌نژاد و همکاران (۲۰۱۵) در بحث مدیریت ورزش نخبه در کشور کاملاً همسو است.

همچنین، میزان همبستگی‌های بین ساختار و رویداد برابر با ۰/۴۰۲ و بین ساختار و زیرساخت برابر با ۰/۵۴۸ گزارش شده است که نشان می‌دهد ایجاد ساختار مناسب در هیئت‌های استانی در مراحل اول توسعه قرار ندارد و احتمالاً بعد از برطرف کردن دیگر کاستی‌های دیگر ابعاد موردتوجه قرار گیرد. میزان همبستگی‌ها بین منابع انسانی و زیرساخت برابر با ۰/۷۶۵ و بین زیرساخت و رویداد برابر با ۰/۷۰۸ است. این مطلب نشان می‌دهد که از رابطه قوی رویداد و منابع انسانی می‌توان نتیجه گرفت

که حلقه مفقوده پیشرفت و توسعه بدمینتون در همه ابعاد، زیرساخت و امکانات است که با یافته‌های پژوهش ملایی کوهی (۲۰۱۴) کاملاً همسو است و این بعد را مهم‌ترین بعد توسعه ورزش کشور معرفی کرد. تأیید این موضوع نیز از وزن نسبی این بعد نسبت به ابعاد دیگر (۰/۶۷۴) و میزان تأثیرگذاری این بعد در توسعه بدمینتون کشور کاملاً مشخص است. افزون‌براین، ۲۰ درصد از استان‌های کشور از اساسی‌ترین زیرساخت ورزش بدمینتون (خانه بدمینتون) محروم هستند؛ بنابراین، به نظر می‌رسد که استان‌ها در گام نخست دارای سالن اختصاصی شوند و در گام‌های بعدی، افزایش سالن‌های اختصاصی با تمهیدات ویژه فدراسیون، افزایش سالن‌های خصوصی برای بهره‌وری بیشتر، بالابردن استانداردها در استان‌های توسعه‌یافته و افزایش زمین‌های فضای آزاد برای گسترش مشارکت اجتماعی و ورزش همگانی و در نتیجه، افزایش نیروی انسانی در این رشته، در دستور کار فدراسیون بدمینتون جمهوری اسلامی ایران قرار گیرند. به‌طور کلی، سطح توسعه‌یافتگی بیشتر هر استان در یکی از ابعاد باعث می‌شود تا زمینه‌های موردنیاز برای پیشرفت سایر ابعاد توسعه بدمینتون در آن ایجاد شود؛ بنابراین، نابرابری و نبود توازن در روند توسعه‌یافتگی استان‌ها، پیش‌زمینه وجود نابرابری در زمینه‌های مختلف اجتماعی-اقتصادی است. ورزش نیز پدیده‌ای اجتماعی است که از سایر ساختارهای اجتماعی موجود تأثیر می‌پذیرد؛ بنابراین، نابرابری و نبود توازن توسعه استان‌ها در بخش‌های مختلف می‌تواند سبب نابرابری و نبود توازن توسعه‌یافتگی ورزش و ورزش قهرمانی استان‌ها شود (هافمن، لی و راماسامی^۱، ۲۰۰۲؛ تچا و پرشین^۲، ۲۰۰۳؛ دوبویس و هیندلز^۳، ۲۰۰۷؛ موراو^۴، ۲۰۱۰).

درنهایت، باید به این نکته توجه کرد که موفقیت در ورزش همیشه به معنی توسعه نیست و موفقیت می‌تواند به صورت مقطعی و تک‌بعدی تحقق یابد؛ اما توسعه الزاماً امری متداوم و فراگیر در همه ابعاد است. توسعه، موضوعی متوازن، متقارن، همه‌جانبه، چندوجهی و منسجم است (عبداللهی و راد، ۲۰۰۸). چرایی و چگونگی انتخاب و تمرکز بر این ابعاد بررسی شده برای توسعه ورزش بدمینتون در کشور اهمیت بسزایی دارد. با این تفاسیر، اگر از دید کسب موفقیت و نتیجه‌گرایی به ابعاد توسعه در بدمینتون استان‌ها توجه شود، به نظر می‌رسد که فدراسیون بدمینتون ابتدا باید به دنبال ساختارسازی و ساختارگرایی باشد تا به وسیله ساختارهای درست ایجاد و اصلاح‌شده در هر استان به عنوان یک بستر، به دنبال بالابردن کمیت و افزایش نیروی انسانی با کیفیت باشد و در ادامه، به برگزاری رویدادهای مختلف در زمینه بدمینتون بپردازد که در پایان همه این‌ها، نیاز به ایجاد زیرساخت و امکانات متناسب با این رشته احساس می‌شود. از سوی دیگر، نگرش توسعه‌ای به ابعاد موردبررسی در این پژوهش نشان

-
1. Hoffman, Lee & Ramasamy
 2. Tcha & Pershin
 3. DuBois & Heyndels
 4. Mourao

می‌دهد که برای ایجاد توازن و تناسب در بدمینتون کشور نیاز است تا زیرساخت و امکانات تخصصی این رشته در کشور افزایش یابند و به تبع آن، به بالارفتن پارامترهای مختلف در بعد رویداد و باشگاه-داری منجر می‌شود. این موضوع نیز خود نیازمند وجود منابع انسانی تخصصی در این رشته است که همه این تغییرات سبب ایجاد ساختار متناسب با خود هستند و ساختار و تشکیلات در انتهای پیوستار مبحث توسعه در بدمینتون کشور قرار می‌گیرد. توجه به این نکته ضروری است که ممکن است استان‌ها برای کسب موفقیت بر هرکدام از بخش‌ها متمرکز و متوقف شوند؛ اما توسعه یک پیوستار است و باید به صورت کامل و تا انتها دنبال شود تا به نتیجه‌ای مطلوب منجر شود که همان ایجاد تقارن و تداوم موفقیت بدمینتون در همه استان‌ها است.

References

1. Abdolahi, M., & Rad, F. (2008). A study of the transition and structural barriers to political development in Iran (1304-1382). *Journal of Iranian Sociology*, 10(1), 29-63. (Persian).
2. Alidust Ghahfarokhi, E., Sajadi, S, N., Mahmudi, A., & Saatchian, V. (2014). Prioritization and advancement strategies for Judaism championship. *Journal of Sport Management*, 6(2), 231-46. (Persian).
3. Alizade, M. H., & Tojari, F. (2006). Investigating the safety of sporting places of Tehran universities and providing appropriate strategies. *Journal of Research in Sports Science*, 15, 23-39. (Persian).
4. Alizayi Yusefabadi, O., Talebpur, M., & Mirzade, Z. (2017). A comparative study of the relationship between human resources strategies and organizational structure with the performance of general sports offices and the Big Khorasan Youths. Paper presented at the Comprehensive Science & Management Conferences, Tehran. (Persian).
5. Ambad, N. A. B. (2010). The relationship between psychological empowerment and organizational commitment: A study among organizational commitment: A study among employees in construction sector in Kota Kinabala Sabah Malaysia. (Master's thesis). Universiti Malaysia Sabah, Sabah.
6. Amiri, M., Nayeri, Sh., Safari, M., & Daliri Ragheb, F. (2013). Explaining prioritizing the barriers to privatization and private sector participation in sport development. *Sport Management*, 4, 83-106. (Persian).
7. Bagheri, Gh. (2013). Strategic design of the Badminton federation of the Islamic Republic of Iran. (Master's thesis). Aras International Campus, University of Tehran, jolfa. (Persian).
8. Brouwers, J., Sotiriadou, P., & De Bosscher, V. (2014). Sport specific policies and factors that influence international success: The case of tennis. *Sport Management Review*, 18, 343-58.

9. Darnell, S. C., & Hayhurst, L. C. (2011). Sport for decolonization: Exploring a new praxis of sport for development. *Progress in Development Studies*, 11, 183–96.
10. De Bosscher, V., De Knop, P., van Bottenburg, M., Shibli, S., & Bingham, J. (2009). Explaining international sporting success: An international comparison of elite sport systems and policies in six countries. *Sport Management Review*, 12(3), 113–36.
11. Dongkyu, N., & Christine, D. (2015). Korean sport for international development initiatives: Exploring new research avenues. *Asia Pacific Journal of Sport and Social Science*, 4(3), 251-64.
12. DuBois, C., & Heyndels, B. (2007). Revealed comparative advantage and specialization in Athletic. Working paper series, Paper No. 07-17. Available at: <https://www.researchgate.net>. (21 June 2016).
13. Emery, P. (2009). Past, present, future major sport event management practice: The practitioner perspective. *Sport Management Review*, 13(2), 158-70.
14. Fatres, M, H., & Beheshtifar, M. (2006). Determine the level of development of the provinces of the country and the inequality between them among 1994-2004. *Economic Letter*, 2(2), 101-22. (Persian).
15. Forughipur, H., Sabunchi, R., & Tayep, H. (2010). Sports places and productivity: Factors influencing the productivity of places, sports facilities and equipment. *Journal of Growth of Physical Education*, 14(38), 15-20. (Persian).
16. Goharrostami, H, R., Kuzechian, H., Amiri, M., & Honari, H. (2013). Pattern design of beneficiaries of Orbital of the Ministry of Sports and Youth with an emphasis on organizational legitimacy. *Two-Point Management and Development of Sport*, 2, 1-17. (Persian).
17. Hoffman, R., Lee, C. G., & Ramasamy, B. (2002). The socio-economic determinants of international soccer performance. *Journal of Applied Economics*, 5(2), 253-72.
18. Houlihan, B., & Green, M. (Eds.). (2007). *Comparative elite sport development*. Burlington: Routledge.
19. Kamyab, Z., Hemmatinezhad, M., Rahmaninia, F., & Zakizade, S, B. (2009). Physiological and psychological profile of Badminton elite Iranians. *Journal of Growth and Learning Motor-Sports*, 5, 101-16. (Persian).
20. Maleki, S., & Sheikh, H. (2009). Analysis and classification of indicators and determining priorities of development in the provinces of Iran using factor analysis and cluster analysis. *Geography and Planning (Tabriz university)*, 29, 61-85. (Persian).
21. Mallayi Kuhi, M. (2014). Investigating factors affecting the development of championship sport in Iran's provinces and presenting the proposed model. (Doctoral dissertation). University of Guilan, Guilan. (Persian).
22. Mehrabian, F., Nasiripour, A. A., & Raeisi, P. (2010). Measurement component of effective manpower productivity. *The Scientific Journal of Guilan University of Medical Sciences*. 19(74), 58-9.
23. Mike, W. (2001). Towards a model of cross-sectoral policy development in leisure: The case of sport and tourism. *Leisure Studies*, 20, 125–41.
24. Monazami, M., Alam, Sh., & Shetab Bushehri, S. N. (2011). Determining the factors affecting the development of physical education and women's sports of the Islamic Republic of Iran. *Sport Management*, 10, 151-68. (Persian).

25. Mourao, P. J. R. (2010). Regional determinants of competitiveness: The case of European soccer teams. *International Journal of Sport Finance*, 5(3), 222-34.
26. Mozafari, S. A. A., Elahi, A., Abasi, Sh., Ahadpur, H., & Rezayi, Z. (2012). Strategies for the development of Iran's championship sports system. *Sports Management Studies*, 48, 13-32. (Persian).
27. Ramzaninezhad, R., Hozhabri, K., Eidi, H., Reihani, M., & Askari, B. (2015). *Elite sports management (experiences of successful countries)*. Amol: Permanent North Publisher. (Persian).
28. Sadeghi Arani, Z., & Mir Ghafuri, S. H. (2008). Analysis of the developmental status of sports in Iran's provinces (1384-1385). *Research in Sport Sciences*, 24, 103-20. (Persian).
29. Tavakolinia, J., & Shali, M. (2012). Regional inequalities in Iran. *Amusement Season*, 18, 1-15. (Persian).
30. Tcha, M., & Pershin, V. (2003). Reconsidering performance at the summer Olympics and revealed comparative advantage. *Journal of Sports Economics*, 4(3), 216-39.
31. Truyens, J., De Bosscher, V., Heyndels, B., & Westerbeek, H. (2013). A resource-based perspective on countries' competitive advantage in elite athletics. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 6(3), 459-89.
32. Vidal, V. A. (2010). Chinese provincial development strategy: Creating a sport Hub. China European International Business School, Student Research Projects/Outputs, No 054. Available at: <https://www.researchgate.net>. (12 septamber 2015).
33. Ziari, K., Eshghabad, F., & Fathi, H. (2010). Geopolitical challenges of unbalanced development of Iran's regions at a time 1996-2006. *Geopolitic*, 17, 181-207. (Persian).

استناد به مقاله

وقار، محمدصادق، رضانی نژاد، رحیم، ملائی، مینا، و زکی زاده، سیدبهداد. (۱۳۹۸).
 بررسی وضعیت توسعه یافتگی بدمینتون در ایران. *مطالعات مدیریت ورزشی*، ۱۱ (۵۵)،
 ۹۳-۱۱۶. شناسه دیجیتال: 10.22089/smrj.2018.5748.2153

Vaghar, M. S., Ramzani Nezhad, R., Mallaei, M., & Zaki Zadeh, S. B. (2019). The Investigation of Badminton Development Situation in Iran. *Sport Management Studies*. 11 (55): 93-116. (Persian). DOI: 10.22089/smrj.2018.5748.2153

The Investigation of Badminton Development Situation in Iran

**M. S. Vaghar¹, R. Ramzani Nezhad², M. Mallaei³,
S. B. Zaki Zadeh⁴**

1. Ph.D. Student in Sport Management, University of Guilan*
2. Professor of Sport Management, University of Guilan
3. Assistant Professor of Sport Management, University of Guilan
4. Ph.D. Student in Sport Management, Islamic Azad University Karaj Branch

Received: 2018/04/21

Accepted: 2018/09/10

Abstract

Since the planning of the sport field development needs the Knowledge of the current situation, this thesis examines the development situation of badminton in the provinces of Iran. The research method is descriptive – survey and its goal are practical; the data collection type is by field study. The Statistical Society includes badminton associations in the provinces of the country. The statistical sample was chosen as a sampling of the total number of items. The research tools were a researcher questionnaire consisting of four general viewpoints of “human resources”, “structure and organization”, “events and gym management” and “infrastructure and facilities”. Content validity of the questionnaire was confirmed by the viewpoint of 13 experts. For analyzing data, descriptive, ranking and leveling methods were used in “EXCEL” and “SPSS” and “GIS” software. The findings showed that the factors of infrastructure and facilities, events and gym management, human resources and structure and organization respectively had the most impact on the development of the Badminton in the provincial level. According to findings: lower than 7% of provinces in the country being in level 1 or developed, about 15% being in level 2 or less developed, and about 78% of provinces being in level 3 or undeveloped. It is necessary that the future strategies of the badminton federation be based on the balanced development and reduction of inequality. In order to achieve the balance, it is recommended that the dimensions of the development of this field, given their importance, be considered for regional planning accordingly.

Keywords: Sport Development, Development Indicators, Current Situation, Field of Badminton, Provincial Associations

* Corresponding Author

Email: Sadegh.vaghar@yahoo.com